

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie nadania nazwy nowej ulicy na terenie Wrocławia

Potrzeba nadania nazwy nowej ulicy w obrębie Oporów we Wrocławiu jest konsekwencją otrzymania wniosku o ustalenie numerów porządkowych dla budynków mieszkalnych wielorodzinnych prognozowanych. Na tym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą nr XXIV/882/08 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 11 września 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części zespołów urbanistycznych Oporów i Mokronoska we Wrocławiu, który przewiduje dojazd do budynków z drogi dojazdowej publicznej 3KD-D/2. Wydzielony geodezyjnie grunt przeznaczony jest pod budowę dróg publicznych (Tp).

Nazwa nowej ulicy – **Władysława Chachaja** - jest kontynuacją tradycji nazywania ulic na Oporowie nazwiskami znanych, zasłużonych profesorów, jak na przykład: Seweryna Wysloucha, Stanisława Rosponda, Tadeusza Mikulskiego. Niewątpliwie profesor Chachaj należał do najbardziej zasłużonych mieszkańców Wrocławia, nie tylko jako naukowiec, ale również obywatel.

Władysław Chachaj (1912-1980) - urodził się 20 października 1912 roku w Gorzkowie, w 1934 roku ukończył liceum Krasnymstawie. W latach 1934–1939 studiował medycynę na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie. Wybuch wojny uniemożliwił mu zdobycie dyplomu lekarza. Pomimo to podjął pracę w zawodzie, najpierw w szpitalu chorób zakaźnych w Żółkiewce, w rodzinnym powiecie Krasnystaw, a od 1942 roku na oddziale wewnętrznym Szpitala Przemienienia Pańskiego na Pradze, w Warszawie. Od początku wojny działał w podziemiu konspiracyjnym Armii Krajowej, gdzie przyjął pseudonim „Baryka”, a później „Doktor Andrzej”. Wyrok wydany przez władze niemieckie zmusił go do opuszczenia stolicy. W Okręgu Radom-Kielce AK trafił do Świętokrzyskiego Zgrupowania AK, najpierw do oddziału Jana Piwnika „Ponurego”, a następnie Eugeniusza Kaszyńskiego „Nurta”, w których pełnił funkcję lekarza. Partyzanckie dokonania Władysława Chachaja uhonorowane zostały licznymi odznaczeniami (Srebrny Krzyż Virtuti Militari, Krzyż Walecznych, Krzyż Armii Krajowej, Krzyż Zasługi z Mieczami, Krzyż Partyzancki, Krzyż Orderu Odrodzenia Polski). Po zakończeniu działań wojennych zamieszkał w Wodzisław Śląskim, gdzie rozpoczął pracę w Szpitalu Zakaźnym. W 1946 roku uzyskał dyplom lekarza na Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego i w tym samym roku przeprowadził się do Walimia, gdzie rozpoczął pracę lekarza rejonowego. W 1949 roku przeniósł się do Wrocławia,

gdzie najpierw krótko pracował w Klinice Chorób Zakaźnych, a następnie w Klinice Chorób Wewnętrznych, Geriatrii i Alergologii Akademii Medycznej we Wrocławiu. W 1952 roku otrzymał stopień naukowy doktora, w 1965 habilitował się, w 1973 został profesorem, a w roku 1979 profesorem zwyczajnym. W 1971 roku, po reorganizacji Uniwersytetu Medycznego, został dyrektorem Instytutu Chorób Wewnętrznych i kierownikiem Kliniki Chorób Wewnętrznych. Zainteresowania naukowe Władysława Chachaja skupiały się na alergologii, a w szczególności patofizjologii i terapii alergicznych chorób układu oddechowego i pokarmowego, zwłaszcza astmy oskrzelowej i wrzodziejącego zapalenia jelita grubego. Zajmował się również problemami czynności przysadki mózgowej i kory nadnerczy w astmie oskrzelowej oraz funkcjami receptorów alfa-adrenergicznych i histaminowych H₂. Wykazał dysfunkcję układu adrenergicznego u chorych na astmę oskrzelową. Był twórcą wrocławskiej szkoły alergologii. Zmarł 1 listopada 1980 roku w Bielicach, został pochowany na Cmentarzu Grabiszyńskim we Wrocławiu.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.